

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 488/2007
Του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους
Γ' Τμήματος

Συνεδρίαση 11/12/2007

Σύνθεση

Πρόεδρος : Γεώργιος Πουλάκος , Αντι/δρος Ν.Σ.Κ

Μέλη : Π. Κισσούδης, Ν. Μαυρίκας, Ι. Τριάντος,
Α. Καραγιάννης, Ι. Διονυσόπουλος,
Α. Χαρλαύτης, Α. Ροδοκάλη, Π. Παναγιωτουνάκος,
Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγήτρια : Αφροδίτη Κουτούκη, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Ερώτημα : αρ. πρωτ. 42782/3044/31.8.07 της Διεύθυνσης Τεχνολογίας
Οχημάτων του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Περίληψη

ερωτήματος: Εάν η διοίκηση ορθώς προέβη στην ανάκληση άδειας
λειτουργίας πρατηρίου λαμβάνοντας υπόψη της απόφαση
ασφαλιστικών μέτρων, η οποία, εκδοθείσα μεταξύ του
παραχωρησιούχου εγκαταστάσεων πρατηρίου και του προς
ον η παραχώρηση, υποχρεώνει τον τελευταίο, κάτοχο
της άδειας εκμεταλλεύσεως, να αποδώσει την κατοχή του
πρατηρίου στον παραχωρησιούχο.

Επί του ανωτέρω θέματος το Γ' Τμήμα του ΝΣΚ γνωμοδότησε, κατά πλειοψηφία, τα εξής:

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

I. Η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «SHELL HELLAS ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ» στα πλαίσια των από 20-8-2003 και 31-7-2003 συμβάσεων δικαιόχρησης (franchising) που συνήψε με την ομόρρυθμη εταιρεία «ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΟΕ», παραχώρησε στην τελευταία χωρίς αντάλλαγμα (χρησιδάνειο) δύο σταθμούς εξυπηρέτησης αυτοκινήτων, με χρόνο λήξεως, μετά από παράταση, τις 30-6-05 και 31-5-05, αντιστοίχως. Με τις ως άνω συμβάσεις εκμισθώθηκαν μόνο τα κινητά πράγματα, ρητά δε αναγράφεται ότι το δικαίωμα λειτουργίας των πρατηρίων από την πρατηριούχο δεν της παρέχει κανένα δικαίωμα μίσθωσης, υπομίσθωσης ή κατοχής ή οποιαδήποτε άλλα δικαιώματα επί των ακινήτων αυτών (σταθμών). Επειδή κατά τη λήξη της συμφωνημένης χρονικής διάρκειας η προς την η παραχώρηση εταιρεία δεν απέδωσε τη χρήση των πρατηρίων στην SHELL ΑΕ, η τελευταία προσέφυγε στο Ειρηνοδικείο Αθηνών, το οποίο με την υπ' αριθμ. 2581/2006 απόφασή του (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) υποχρέωσε την καθής η αίτηση εταιρεία «ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΟΕ» να αποδώσει στην SHELL ΑΕ την κατοχή των δύο σταθμών εξυπηρέτησης αυτοκινήτων (πρατηρίων).

Με βάση το παραπάνω ιστορικό, η υπηρεσία ερωτά αν νομίμως ανακλήθηκε με την υπ' αριθμ. 58/27672/2-3-07 απόφαση η άδεια λειτουργίας των πρατηρίων υγρών καυσίμων από την εκμεταλλεύτρια εταιρεία «Α. και Ι. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΟΕ», η οποία χορηγήθηκε στη ΜΥΡΤΕΑ ΑΕ, τη νέα εκμεταλλεύτρια των πρατηρίων εταιρεία, με βάση την ως άνω απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων και τις υπ' αριθ. 249 και 201/2006 εκθέσεις βίαιης αποβολής και εγκατάστασης.

II. Στις διατάξεις της παραγράφου 1 (ε) του άρθρου 17 και της παραγράφου 6 του άρθρου 18 του π.δ. 1224/1981 «περί όρων και προϋποθέσεων ιδρύσεως και λειτουργίας πρατηρίων υγρών καυσίμων κειμένων εντός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων ή κωμών ...» (Α' 119), όπως αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 15 και 16 του π.δ. 118/2006

«Τροποποίηση του β.δ. 465/1970 «περί όρων και προϋποθέσεων ίδρύσεως και λειτουργίας αντλιών καυσίμων προ πρατηρίων κειμένων εκτός των εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και κωμών...» (Α' 119), ορίζονται, αντιστοίχως, τα εξής: «Για τη χορήγηση της άδειας ίδρυσης πρατηρίου υποβάλλονται στην αρμόδια υπηρεσία τα εξής δικαιολογητικά: α) ... β) ... γ) ... δ)... ε) Υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος ... ότι έχει το νόμιμο δικαίωμα χρησιμοποίησης του ακινήτου, για την ίδρυση πρατηρίου».

«6. Η άδεια λειτουργίας του πρατηρίου, μπορεί εάν διαπιστωθεί οποτεδήποτε ότι έπαυσαν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγήθηκε, να αφαιρεθεί προσωρινά, μέχρι την αποκατάσταση των ελλείψεων, ή οριστικά, με πλήρως αιτιολογημένη απόφαση της αρχής που τη χορήγησε.»

Στη συνέχεια, στη διάταξη της § 2 του άρθρου 17 του ως άνω π.δ/τος 118/06 ορίζεται: «Σε περιπτώσεις αμφισβήτησης του δικαιώματος εκμετάλλευσης πρατηρίου δεν ανακαλείται η χορηγηθείσα άδεια λειτουργίας μέχρι να προσκομιστεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή εάν από τα στοιχεία που προσκομίζει ο τρίτος, προκύπτει ότι ο δικαιούχος της άδειας λειτουργίας δεν έχει το δικαίωμα εκμετάλλευσης του ακινήτου».

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη της § 1 του άρθρου 682 ΚΠολΔικ, «κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 683 έως 703 τα δικαστήρια, σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος, μπορούν να διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα για την εξασφάλιση ή διατήρηση ενός δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης...».

Από τις ως άνω διατάξεις σε συνδυασμό με το πραγματικό του υπό κρίση ερωτήματος προκύπτει ότι η διοίκηση υποχρεούται να προβεί στην ανάκληση χορηγηθείσας άδειας λειτουργίας πρατηρίου εάν προσκομιστεί τελεσίδικη απόφαση, η οποία λύνει υπέρ του τρίτου το θέμα της αμφισβήτησης του δικαιώματος εκμετάλλευσης του πρατηρίου ή εάν αυτή διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις για την έκδοση της διοικητικής πράξεως της ανακλήσεως.

Από την άλλη πλευρά, αντικείμενο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων είναι η ύπαρξη ή ανυπαρξία δικαιώματος του αιτούντος για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας με τα κατάλληλα ασφαλιστικά μέτρα. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση είναι διαπλαστικής φύσεως,

προσωρινής ισχύος και διαμορφώνει μια νέα κατάσταση, που επιτρέπει την εξασφάλιση ή την προσωρινή απόλαυση του ουσιαστικού δικαιώματος του αιτούντος και τη ρύθμιση γενικότερα των εριζόμενων σχέσεων των διαδίκων. Από την απόφαση αυτή παράγεται προσωρινό δεδικασμένο, πράγμα που σημαίνει ότι η διάγνωση ως προς το δικαίωμα του αιτούντος προς παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας, που αποτέλεσε το αντικείμενο της δίκης και, συγχρόνως, το λόγο της διαπλάσεως, είναι χρονικά περιορισμένο ως την αποδυνάμωση της απόφασης ή την ανάκληση ή μεταρρύθμισή της. Η ως άνω αναφερθείσα αποδυνάμωση της απόφασης επέρχεται αυτοδικαίως με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας ασκήσεως αγωγής για την κύρια υπόθεση. («Ερμηνεία Κ.Πολ.Δικ.» II, άρθρα 682 επ, Κεραμεύς-Κονδύλης-Νίκας, έκδ. 2000, σελ. 1322 επ.)

Κατά την πλειοψηφήσασα γνώμη (Γ. Πουλακος, Πρόεδρος, Ν. Μαυρίκας, Αλ. Καραγιάννης, Ιω. Διονυσόπουλος και Π. Παναγιωτουνάκος, Νομικοί Σύμβουλοι) η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων έκρινε με δύναμη προσωρινού δεδικασμένου ότι ο τρίτος (εν προκειμένω, η εταιρεία «ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΟΕ») πρέπει να αποδώσει στη SHELL ΑΕ την κατοχή των σταθμών εξυπηρέτησης αυτοκινήτων (των πρατηρίων), πράγμα που συνέβη μετά την έκδοση πρωτοκόλλων βιαιίας αποβολής του καθού η αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων. Υπό αυτά τα δεδομένα, για όσο χρόνο ισχύει η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, της οποίας τα παραχθέντα αποτελέσματα ήδη υλοποιήθηκαν, παράγεται βεβαιότητα περί ελλείψεως μίας από τις προϋποθέσεις διατηρήσεως της άδειας λειτουργίας του πρατηρίου, ήτοι, της δυνατότητας χρησιμοποίησης και εκμετάλλευσης του δεδομένου χώρου (ακινήτου) εκ μέρους του τρίτου προς τον η παραχώρηση. Επομένως, εφόσον όποιος έχει την κατοχή του ακινήτου, έχει και την εκμετάλλευση του πρατηρίου, ορθώς η διοίκηση προέβη στην (προσωρινή) ανάκληση της άδειας λειτουργίας του πρατηρίου, η οποία ανάκληση, βεβαίως, θα διαρκέσει για όσο χρονικό διάστημα ο τρίτος δεν θα έχει τη δυνατότητα εκμετάλλευσης του ακινήτου. Υπό την αντίθετη εκδοχή και λαμβάνοντας υπόψη ότι στην προκειμένη περίπτωση η άδεια λειτουργίας έχει ήδη παραχωρηθεί σε νέο εκμεταλλευτή (εταιρεία «ΜΥΡΤΕΑ ΑΕ»), η απόφαση της διοικήσεως να μη

προβεί στην ανάκληση της άδειας λειτουργίας, θα σήμαινε στην πραγματικότητα παρακώλυση της χρήσης του ακινήτου και, αντιστοίχως, στέρηση του δικαιώματος εκμετάλλευσης της άδειας λειτουργίας του πρατηρίου για ικανό χρονικό διάστημα, μέχρι, δηλαδή, την με καθοιονδήποτε τρόπο ανατροπή του προσωρινού δεδικασμένου εκ της αποφάσεως των ασφ/κών μέτρων.

Η διοίκηση, επομένως, ορθώς προέβη στην (προσωρινή) ανάκληση της άδειας λειτουργίας του υπό κρίση πρατηρίου βασιζόμενη στην κρίση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων περί απόδοσης της χρήσης του πρατηρίου εκ μέρους της εταιρείας «ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΟΕ» και λαμβάνοντας υπόψη τα εκδοθέντα και εκτελεσθέντα πρωτόκολλα βιαιάς αποβολής σε βάρος της.

Κατά τη μειοψηφήσασα άποψη (Π. Κισσούδης, Ιω. Τρίαντος, Α. Χαρλαούτης, Α. Ροδοκάλη, Νομικοί Σύμβουλοι, στη γνώμη των οποίων προσχώρησε και η εισηγήτρια), η διοίκηση προβαίνει στο δυσμενές μέτρο της ανάκλησης της άδειας λειτουργίας πρατηρίου υπέρ τρίτου, όταν ο τελευταίος αποδειξει ότι η αμφισβήτηση του δικαιώματος εκμετάλλευσης λύθηκε οριστικώς και τελεσιδικώς υπέρ αυτού, με την προσκόμιση στην υπηρεσία σχετικής τελεσιδικής δικαστικής απόφασης. Από τη διατύπωση του νόμου «... τελεσιδική δικαστική απόφαση ... ή εάν από τα στοιχεία ... προκύπτει ...», συνάγεται ότι η διοίκηση, σε κάθε περίπτωση, προβαίνει στην ανάκληση της άδειας λειτουργίας όταν πεισθεί ότι η αμφισβήτηση έχει αρθεί κατά τρόπο οριστικό και τελεσιδικό κι' όχι κατά τρόπο προσωρινό και αναστρέψιμο. Το τελευταίο συμβαίνει με την απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία από τη φύση της, όπως προεκτέθηκε, είναι προσωρινής ισχύος και δεν αίρει κατά τρόπο οριστικό και τελεσιδικό τη δημιουργηθείσα αμφισβήτηση περί του δικαιώματος εκμετάλλευσης του πρατηρίου. Επομένως, τα στοιχεία που προσκομίζει ο τρίτος στη διοίκηση, ελλείπει τελεσιδικής δικαστικής απόφασης, πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δημιουργούν στη διοίκηση την ασφαλή πεποίθηση και βεβαιότητα ότι πρόκειται περί οριστικής άρσης της αμφισβήτησης. Ως εκ τούτου, η προσκόμιση απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, η οποία δεν λύνει οριστικά την δημιουργηθείσα αμφισβήτηση δεν μπορεί να εκτιμηθεί ως στοιχείο ικανό να οδηγήσει σε ανάκληση της χορηγηθείσας απόφασης.

III. Έπειτα από τα προεκτεθέντα, η απάντηση κατά πλειοψηφία, που αρμόζει στο υπό κρίση ερώτημα είναι ότι νομίμως εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 58/27672/2-3-07 ανακλητική απόφαση.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 26 /12/2007

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος ΝΣΚ

Γεώργιος Πουλάκος
Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Η Εισηγήτρια

Αφροδίτη Κουτούκη

Πάρεδρος ΝΣΚ